

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2023-58

26.1.2023

Landkreditt Forsikring AS

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Løft – smerter i arm - tidsnære opplysninger – ulykke/skadelig arbeidsprosess - yfl. § 11 første ledd bokstav a og c.

Forsikrede fikk en ruptur i bicepssenen etter en hendelse på jobb i mai 2020. Han opplyste at skaden oppstod under utførelse av en vanlig arbeidsoppgave. Av journalnotat dagen etter hendelsen fremgikk at han dro hardt med venstre arm ved løft av en materialstabel. Forsikrede forklarte i september at skaden inntraff da han forsøkte å hindre en plankestabel fra å rase. Nav godkjente ikke skaden som yrkesskade. Saken reiste spørsmål om forsikrede var utsatt for en arbeidsulykke eller en skadelig arbeidsprosess. Nemnda bemerket at saken måtte vurderes i lys av de tidsnære opplysningene og uttalte at forsikrede ikke hadde sannsynliggjort at skaden skyldtes at han forsøkte å hindre at materialstabelen begynte å rase. Nemnda bemerket videre at skade oppstått i det forsikrede dro planker frem for hånd, ikke kunne anses som en arbeidsulykke verken etter det markerte eller det avdempede ulykkebegrep. Nemnda kunne heller ikke se at hendelsen kunne anses som en arbeidsulykke etter yfl. § 11 første ledd bokstav c og viste til at forsikrede ble skadet da han utførte en vanlig arbeidsoppgave uten at det skjedde noe uvanlig. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede fikk en ruptur i bicepssenen ved en hendelse på arbeidsplassen 7.5.20.

I journalnotat av 8.5.20 fremgikk følgende:

Uhell på jobb i går ...: Pas. skulle løfte en stabel med material, måtte dra hardt i tung bjelke med VE. armen. Dette skjedde igår 7/5 kl. ca. 8.00. Kjennte en smell i ve. underarmen sv. Til biceps-insersjon på underarm. Etterpå ømhet og vansker med rotasjon i ve. underarm.

Forsikredes arbeidsgiver skrev en avvikrapport 11.5.20. Rapporten ble signert av daglig leder og verneombudet i virksomheten. Fra rapporten siteres:

(Forsikrede) skada seg i arbeid med liming torsdag 07.05.2020, kl. 13.00.

Hendelsen skjedde under vanleg framkjøring av lamellar frå mellomlager til limelinja, då nokre lamellar skulle dragast fram for hand. Det vart tatt litt for hardt i, og (forsikrede) fekk sterke smerter i venstre arm.

Dette medførte ein slite-/strekkskade i venstre arm. Det vart etter kvart vurdert slik at det var nødvendig å kontakta lege.

Rutinane på limelinja og framkjøring av lamellar vert gjennomgått, med tanke på å hindra denne typen hendelsar i framtida.

Ved ny legekonsultasjon 8.6.20, ble det notert at forsikrede ved hendelsen hadde "løftet (...) en stabel med material, måtte dra hardt i tung bjelke med VE armen. Kjennte en smell i ve. underarmen sv. til biceps-insersjon på underarm". Da forsikrede ble henvist til MR samme dag, ble den samme beskrivelsen av hendelsen gitt.

MR og røntgen tatt 14.6.20 viste "partiell ruptur i den distale bicepssenen". På bakgrunn av funnene, ble forsikrede vurdert ved et sykehus 23.6.20. I epikrisen fra konsultasjonen, ble det vist til at forsikrede hadde løftet "ein stabel med matriale – og måtte då dra hardt i en tung bjelke med venstre arm". Forsikrede ble deretter operert i bicepssenen 24.6.20, hvor samme beskrivelse av hendelsen ble gitt.

Skaden ble deretter meldt til Nav i melding om yrkesskade datert 17.8.20. Skademeldingen ble fylt ut av daglig leder i bedriften forsikrede arbeidet. Daglig leder beskrev da hendelsen på samme måte som i avviksrapporten av 11.5.20. Forsikrede hadde ikke signert skademeldingen.

Forsikrede fylte deretter 2.9.20 selv ut en skadeforklaring ved arbeidsulykke til Nav. Forsikrede beskrev da hendelsen slik:

Vi skulle flytte en stor stabel med material (trelameller på ca 22 meter, 3 tommer) Så begynte stabelen å rase og vi måtte forsøke å hindre at alt veltet. Vi var to stykker som holdt på med dette. Det ble et veldig rykk da stabelen raste og jeg kjente store akutte smerter og falt ned på gulvet. Min medhjelper kom fra det uten skader.

Nav aksepterte ikke hendelsen som en yrkesskade i vedtak av 19.11.20. I den forbindelse viste Nav til at den tidsnære dokumentasjonen i saken ikke beskrev noe ulykkesmoment.

Daglig leder i bedriften skrev 23.11.20 en ny skademelding til Nav, med følgende beskrivelse av hendelsen:

(Forsikrede) skada seg i arbeid med liming torsdag 07.05.2020, kl. 13.00. Hendelsen skjedde under framkjøring av lamellar til limelinja, då store stablar med lamellar begynte å rase/velta. For å hindre skade på utstyr og evt. andre personar i linja, tok (forsikrede) tak i stablene.

Vedlagt skademeldingen, var også en skaderapport datert 23.11.20, som forsikrede, daglig leder, og verneombudet hadde signert. Rapporten inneholdt i all vesentlighet samme beskrivelse av hendelsen, men det ble i rapporten også fremhevet at forsikrede tok "hardt i" og at han fikk "sterke smerter i venstre arm" under hendelsen.

Forsikrede klaget til Nav 24.11.20, og gjentok at det var "stabler med lameller som begynte å rase/velte". Videre at arbeidsgiver var enig i at hendelsesforløpet som ble beskrevet i avviksrapport og de første skademeldingene var noe uklare/upresise.

Nav fant ikke grunnlag for å endre avslaget sitt, jf. vedtak av 14.1.21. Av den grunn ble saken oversendt Navs klageinstans, som i vedtak av 11.3.21 også opprettholdt avslaget. Vedtaket ble påklaget av forsikrede 17.3.21.

Forsikrede meldte skaden til selskapet i skademeldingsskjema datert 13.4.21. Skjemaet ble underskrevet av forsikrede og daglig leder. Hendelsesbeskrivelsen var da den samme som i ovennevnte skademelding til Nav av 23.11.20. I skademeldingsskjemaet ble også følgende opplyst:

Situasjonsbeskrivelse:

Stabelen med lameller som er omtalt, er ca. 20 meter lang og står på et mellomlager før liming av limtrebjelker.

Gjennomsnittlig dimensjon på en slik lamell, er 50x150x20 000 mm. En stabel er ca. 1,3 meter høy. Dette gir et volum i stabelen på ca. 3,9 m³. Med en egenvekt på ca. 450 kg per m³, gir dette en totalvekt på stabelen på 1755 kg. Vi antar at når stabelen kom i ubalanse, vil det være øverste 2/3 deler som raste, og altså vekt ca. 1200 kg. Når refleksen til (forsikrede) var å hindre at dette skulle gå utover andre personer, (...)

Selskapet skrev til forsikrede i e-post av 20.4.21, og ba bl.a. forsikrede opplyse hva som var årsaken til at stabelen kom i bevegelse og begynte å rase/velte.

Daglig leder skrev følgende i e-post til selskapet av 26.5.21:

Stabelen med lameller kom i bevegelse fordi den kjøres fram sideveis med belter, til stasjonen der de skal inn i limelinja. Materialer som er skjøtt opp til 20 meters lengde kan være noe ujevne slik at de blir litt vridd over en så stor lengde. Resultatet blir at de kan ligge litt ustabil på hverandre. Slik er det med disse materialene. Dette kan være en medvirkende årsak: At stabelen i seg selv var ustabil, og at den ved framkjøring begynte å velte.

Nav klageinstans opplyste i brev av 15.6.21 at det ikke fant grunn til å endre vedtaket sitt. Saken ble derfor oversendt Trygderetten.

Selskapet avsto forsikredes krav i brev av 9.7.21. Begrunnelsen var at forsikredes forklaring av skadehendelsen ikke samsvarte med den informasjonen selskapet hadde mottatt fra leger og Nav. Selskapet kunne på bakgrunn av dette ikke se at forsikrede var utsatt for noen arbeidsulykke. Forsikrede klaget på selskapets avslag i brev av 8.11.21.

Bedriftens verneombud ga 7.12.21 slik forklaring om hendelsen til utreder:

Materialene stables oppå hverandre. Det varierer hvor høy en stabel er, og det avhenger også av størrelsen på materialer. Mellom hver materialstabel er det jernstenger slik at de ikke skal rase ned. Hvis det limes med 4 tomms materialer lastes det 6 stabler. De blir kjørt inntil limlinja. Når de er kommet inntil fjernes jernstengene foran (mot limmaskinen og bakover).

Til å betjene "limelinja" er det tre personer. En ved liminga (i dette tilfelle verneombudet), en foran som styrer framføringen av materialene og en bak. Han huser ikke hvem som stod først i limelinja, men var sikker på at (forsikrede) stod bak. (Verneombud) stod ikke slik til at han så hva som skjedde. Han hadde fått forklart at personen som stod foran kjørte fram materialer og at dette førte til at materialene ville rase ned. (Forsikrede) hadde holdt igjen bak for at det ikke skulle skje.

Han er usikker på om (forsikrede) var med å jobbe etter ulykken. Det raste ned materialer som følge av ulykken. Han mente at han og vedkommende som stod først i "limelinja" hjalp til med å løfte materialene tilbake igjen

Arbeidsoppdraget som ble utført var normalt. Det var ingen opplysninger om at (forsikrede) skled eller snublet.

Bedriftens verneombud forklarte videre at han var tilstede da ulykken skjedde, men at han ikke så selve ulykken. Hva gjaldt avviksmeldingen av 11.5.21, forklarte bedriftens verneombud at han satt sammen med daglig leder i virksomheten da den ble skrevet. Han forklarte også at han snakket med forsikrede etter ulykken og at det som "ble skrevet i avviksmeldingen er det som (forsikrede) fortalte han og det han selv observerte". Utrederen noterte at han "mente at det som står i avviksmeldingen er riktig, men ikke detaljert".

Daglig leder i virksomheten forklarte 8.12.21 til utreder at han ikke var på arbeidsstedet da ulykken skjedde. "Det han fikk opplyst var at ulykken hadde skjedd da en stabel med plank raste", og at forsikrede hadde "forsøkt å hindre planken i å rase, tok hardt i for å greie det og skadet seg". Hva gjaldt avviksmeldingen av 11.5.20, forklarte daglig leder at han hadde skrevet denne. Forsikrede hadde ikke lest den, ettersom han var sykemeldt. Videre siteres fra samtalenotatet:

Avviksmeldingen ble skrevet på bakgrunn av den informasjon som (daglig leder) hadde fått og slik han forsto ulykken.

(Daglig leder) opplyste at avviksmeldingen var skrevet for upresist, og at han etter nærmere gjennomgang med (forsikrede) har endret hendelsesforløpet slik det fremgår i skademeldingen til forsikringsselskapet.

Daglig leder forklarte videre at han også hadde skrevet skademeldingen til Nav datert 17.8.20. Videre at han tok "utgangspunkt i avviksmeldingen", og at forsikrede heller ikke hadde lest skademeldingen, ettersom han var sykemeldt. Fra punktet "Annet" siteres:

(Daglig leder) beklaget at han hadde gjort for dårlig jobb og ikke intervjuet (forsikrede) da han skrev avviksmeldingen. Hendelsen er mer riktig og bedre dokumentert i den andre forklaringen, men den blir de ikke trodd på - noe han beklager. Han har ikke endret forklaringen i den hensikt at (forsikrede) skal få

utbetalt erstatning, men for at den er mer presis og riktig.

Forsikrede ble også intervjuet av utreder 8.12.21. Av samtalenotatet fremgikk at forsikrede var usikker på om han hadde snakket med daglig leder før avviksmeldingen av 11.5.20 ble skrevet. Før skademelding til Nav ble sendt 17.8.20 hadde forsikrede snakket med daglig leder. Fra samtalenotatet siteres:

(Forsikrede) mente at han oppsøkte legen samme dag som skaden skjedde den 7.5.2020. (Forsikrede) forklarte til legen hva som hadde skjedd, og han skrev det han forklarte i journalen.

Hva gjaldt hendelsen av 7.5.20, siteres fra samtalenotatet:

Det var et vanlig arbeidsoppdrag som ble utført. Han verken skled eller snublet. Det som skjedde var at materialene i en stabel mistet balanse og tippet over mot han. Han hadde sin høyre hånd liggende på materialene for å støtte de, og han så rett fram for å holde kontakt med personen som sto foran ham i linja. Personen var verneombudet og (forsikrede) mente han så hva som skjedde. Det ble bevegelse i materialene, og de skulle til å rase mot han. Han vridde seg og la sin venstre arm mot materialstabelen for å støtte de. Det var da han fikk vondt i armen og senen røyk. Han har gjort det samme minst 1000 ganger før, og han har ikke merket smerter før.

(...)

Etter ulykken kunne ikke (forsikrede) fortsette å jobbe. Han ble spurt om materialene ramlet ned, og det gjorde de. Hvor mange husker han ikke. Han så ikke hvem som stablet de opp igjen.

Videre var forsikrede ifølge samtaloreferatet av den oppfatning at han ikke hadde endret sin forklaring rundt hendelsesforløpet. Han gjentok også at han hadde "gjort akkurat det samme som han gjorde ved ulykken i 35 år" og at det hadde gått bra.

Det ble gjennomført en rekonstruksjon av hendelsen i lokalene til forsikredes arbeidsgiver 8.12.21. Bildene i rekonstruksjonsrapporten datert 15.12.21 viste at forsikrede stod bak ved planken/materialstabelen. Plankestykkene ble antatt å være av dimensjonen 2 x 4 tommer med en lengde på 20 meter. Forsikredes arbeidsoppgave var å løfte plank over til transportbåndet som materialstabelen lå direkte inntil. Ifølge bildene i notatet lå det rundt ni plankestykker over transportbåndet, dvs. ni planker som ikke var støttet av noe på den ene siden, ettersom høyden på stabelen oversteg høyden på transportbåndet. Fra utredernotatet siteres:

Materialstabelen mistet balansen antakelig som en følge av bevegelse på transportbånd og justeringer foran. Dette er ikke noe nytt for (forsikrede), og han sa at det sikkert har skjedd "1000 ganger før". Da det skjedde, hadde han høyre hånd oppå materialene og stod med fronten forover. Han snudde seg, la venstre håndflate mot materialene for å støtte og unngå at de raste. Høyden fra gulv til (forsikredes) venstre albu ble målt til cirka 110 centimeter.

Fra utreders samtale 22.12.21 med forsikrede siteres:

Han ble spurt om han falt etter at han tok venstre hånd for å støtte opp plankene. Han falt, men ikke som følge av tyngden. Han falt som følge av at han fikk store smerter.

(Forsikrede) var enig i at det var maks 9 planker som mistet balansen. Noen av de falt ned på siden av rullene. Ingen kom på han.

Han ble gjort kjent med at verneombudet opplyste at det ikke var han som stod foran ham. (Forsikrede) er sikker på det var verneombudet som stod foran han. (Forsikrede) hadde snakket med verneombudet om det. Det kunne godt være at det var han som stod foran han, men han husket det ikke.

Et ingeniørselskap skrev 13.1.22 en rapport, og la følgende hendelsesforløp til grunn:

(...) (Forsikrede) sto ved rullebåndet og var i ferd med å lesse 9 planker fra stabelen over på rullebåndet. Da materialene ble løftet opp, slik at de ikke lenger var støttet av transportbåndet som leder inn mot rullebåndet, veltet de 9 øverste plankene mot (forsikrede). Han forsøkte å holde igjen og motvirke bevegelsen til plankene med venstre hånd.

Ingeniørselskapet regnet deretter ut at en stabel på ni planker samlet veide 378 kg. Videre la det til grunn at plankestabelen hadde et potensiale til å virke på armen med en belastning mellom 50 og 175 kg. Fra rapporten siteres: I opplysningene som foreligger, er det forklart at (forsikrede) falt mot bakken da han prøvde å holde igjen stabelen. Det er da naturlig å tro at han ikke har klart å presse mot stabelen med full kraft. Det er også lite trolig at man vil klare å presse mot stabelen med en kraft tilsvarende 175 kg med en arm når man er i ubalanse.

Selskapet avslo forsikredes krav på nytt i brev av 21.2.22. Selskapet fant det mest sannsynlig at skaden inntraff da forsikrede skulle dra frem materialer. Dette i forbindelse med at de skulle overføres til rullebåndet/limelinja. I brevet viste selskapet også til at forsikredes legejournal viste at forsikrede ikke oppsøkte lege samme dag som hendelsen 7.5.20, noe han hadde forklart til utreder.

Forsikrede har i det vesentlige anført at han var utsatt for en arbeidsulykke ved hendelsen 7.5.20. Beskrivelsen av hendelsen i journalnotat av 8.5.20 og i epikrise av 23.6.20 kan ikke legges til grunn. Forsikredes lege var dansk. Det kan ikke forventes at han ville få med seg alle detaljer i en situasjon hvor forsikrede hadde tydelige smerter. Hva gjelder epikrisen, er dette kun en blåkopi av journalnotatet. Videre ble avviksmeldingen av 11.5.20 og skademeldingen av 17.8.20 skrevet av daglig leder, uten at forsikrede hadde fått lest innholdet. Forsikrede fikk først gitt egen forklaring av hendelsen i skadebeskrivelse av 2.9.20. Dette var før Nav avslo kravet hans. Følgelig må denne forklaringen legges til grunn. Det er også denne beskrivelsen av hendelsen som både utreder og ingeniørselskapet har konkludert med at var mest sannsynlig. Det er da videre klart at forsikrede var utsatt for en arbeidsulykke enten etter det markerte eller det avdempede ulykkesbegrepet. I den forbindelse vises det blant annet til NOU 1988:6, hvor det fremgår at hendelser med klare likhetstrekk til hendelsen i denne saken godkjennes som yrkesskader.

Subsidiært anføres at forsikrede har krav på erstatning etter yfl. § 11 første ledd bokstav c. Forsikrede har ikke hatt kontroll over arbeidssituasjonen og tilfellet må løses som i Rt-2004-261.

Selskapet har i det vesentlige anført at forsikrede ikke var utsatt for en arbeidsulykke ved hendelsen 7.5.20. Slik hendelsen er beskrevet i både legejournalen og i avviksmeldingen, var forsikrede ikke utsatt for en arbeidsulykke. Beskrivelsene i avviksmeldingen og i journalen er også tilnærmet identiske. Det har da formodning mot seg at skaden skjedde på annen måte. Forsikredes senere beskrivelse er langt mer dramatisk, og det må forventes at et slikt dramatisk forløp ville blitt beskrevet i den tidsnære dokumentasjonen. Uansett har forsikredes vitne forklart til utreder at det som ble skrevet i avviksmeldingen er det forsikrede forklarte skjedde. På bakgrunn av dette, må det legges til grunn at skaden inntraff da forsikrede dro frem materialer da de skulle overføres til rullebåndet. Dette er ikke en arbeidsulykke. Uansett kan ikke selskapet se at forsikrede var utsatt for en arbeidsulykke, hvis forsikredes forklaring til utreder legges til grunn. I samtalereferat fremgikk at forsikrede hadde gjort tilsvarende arbeidsoperasjonen mange ganger før, uten at han hadde fått smerter. Dette tilsier at skaden oppstod ved en rutinemessig arbeidsoperasjon.

Hva gjelder spørsmålet om forsikrede har krav på erstatning etter det avdempede ulykkesbegrepet, har arbeidsoperasjonen blitt beskrevet som helt vanlig. Det forelå verken noen spesiell risiko ved utførelsen av arbeidsoppgaven eller informasjon om at forsikrede befant seg i en vanskelig arbeidsstilling eller andre ugunstige omstendigheter.

Selskapet kan heller ikke se at forsikrede har krav på erstatning etter yfl. § 11 første ledd bokstav c. Bestemmelsen er ment å fungere som en sikkerhetsventil, jf. Rt-2011-368. Ettersom forsikrede selv har beskrevet at han har utført samme arbeidsoperasjon mange ganger før, tilsier dette at arbeidet ikke var spesielt risikofyllt.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om forsikrede var utsatt for en arbeidsulykke ved hendelsen 7.5.20, jf. yfl. § 11 første ledd bokstav a. Dersom dette ikke er sannsynliggjort, blir spørsmålet om forsikrede har krav på erstatning etter yfl. § 11 første ledd bokstav c.

Det foreligger motstridende opplysninger om faktum i saken. Nemnda tar først stilling til hvilket faktum som må legges til grunn for vurderingen av hendelsen. Det er forsikrede som må sannsynliggjøre at et gitt faktum fremstår som mest sannsynlig. I vurderingen legger nemnda tidsnære bevis større vekt enn forklaringer som har tilkommet senere, særlig gjelder dette forklaringer som har kommet til etter at det har oppstått tvist mellom partene. Dette er i tråd med prinsippene for bevisvurdering som er lagt til grunn av Høyesterett, jf. blant annet HR-2019-2336-A avsnitt 35 hvor det er uttalt at tidsnære bevis i utgangspunktet tillegges størst vekt, jf. HR-2018-2344-A og Rt-1998-1565. Dette er dessuten et utslag av nemndas rent skriftlige saksbehandling.

I journalnotat av 8.5.20 er det beskrevet at skaden skjedde da forsikrede "skulle løfte en stabel med material", fordi han "måtte dra hardt i tung bjelke med VE. armen". I avviksmelding av 11.5.20 ble det beskrevet at skaden inntraff da "nokre lamellar skulle dragast fram for hand", ettersom det ble "tatt litt for hardt i". Tilsvarende beskrivelser av hendelsen følger av journalnotat av 8.6.20, epikrise av 23.6.20 og skademeldingen forsikredes arbeidsgiver skrev til Nav 17.8.20. I skadeforklaring av 2.9.20, forklarte derimot forsikrede at skaden inntraff da materialstabelen begynte "å rase og vi måtte forsøke å hindre at alt veltet", noe som ga et "veldig rykk da stabelen raste og jeg kjente store akutte smerter og falt ned på gulvet". Denne beskrivelsen ble også gitt blant annet ved klage til Nav av 23.11.20 og da forsikrede meldte skaden til selskapet 13.4.21. Informasjon om at forsikrede holdt igjen plankene for å hindre at de raste ned, ble også gitt av verneombudet, daglig leder og forsikrede selv, da saken ble utredet i desember 2021.

Forsikrede har fremhevet at han verken har skrevet eller fått lest igjennom de tidsnære beskrivelsene, slik at hans egen forklaring av 2.9.20 må legges til grunn. Det bemerkes at nemnda ikke kan se at det har avgjørende betydning at forsikredes egen beskrivelse av hendelsen 2.9.20 ble gitt før Nav avsto kravet hans. Forsikredes anførsler på dette punkt tilsier at saken ikke egner seg for nemndas rent skriftlige saksbehandling. Etter nemndas syn har ikke forsikrede sannsynliggjort at han skadet seg da han forsøkte å hindre at materialstabelen begynte å rase. For spørsmålet om forsikrede var utsatt for en arbeidsulykke, legger nemnda den tidsnære beskrivelsen av hendelsen til grunn.

Begrepet arbeidsulykke i yfl. § 11 første ledd bokstav a skal forstås på samme måte som i folketrygdloven § 13-3, jf. Ot.prp. nr. 44 (1988-1989) s. 89. I § 13-3 annet ledd defineres to ulike kategorier arbeidsulykker; det markerte ulykkesbegrep (en plutselig eller uventet ytre hending) og det avdempede ulykkesbegrep (en konkret tidsbegrenset ytre hending som medførte en påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommendes arbeid).

Når det gjelder det markerte ulykkesbegrepet, har Høyesterett i Rt-2006-1642, avsnitt 36, lagt til grunn at hva som "må anses plutselig og uventet vil måtte bedømmes ut fra i hvilken sammenheng hendelsen finner sted". Det følger videre av det samme avsnittet i dommen at skade oppstått under utførelse av ordinært arbeid normalt ikke anses som en arbeidsulykke. Det må foreligge et avvik fra det ordinære arbeidet. Høyesterett har lagt til grunn at det kreves et ulykkesmoment for at en arbeidsulykke skal omfattes av det markerte ulykkesbegrepet, jf. blant annet Rt-2009-1485 avsnitt 21-24. Kravet om ulykkesmoment innebærer at noe i den ytre situasjonen må ha utviklet seg på en uventet måte, og dette uventede – ulykkeshendelsen – må ha ført til skaden. Forsikrede

har bevisbyrden for at hendelsen var en arbeidsulykke i lovens forstand.

Nemnda legger til grunn at forsikrede skadet seg da "nokre lamellar skulle dragast fram for hand", og det er ikke noe i de tidsnære beskrivelsene av hendelsen som tilsier at det skjer noen plutselig eller uventet ytre hending. Hendelsen faller etter dette utenfor det markerte ulykkesbegrepet.

Spørsmålet blir etter dette om hendelsen omfattes av det avdempede ulykkesbegrepet.

I Rt-2009-1626 uttalte Høyesterett om anvendelsen av det avdempede arbeidsulykkebegrepet at arbeidstakeren må ha:

"(...) vært utsatt for en påkjenning eller belastning utenfor arbeidets alminnelige ramme - det må ha skjedd et avvik fra det normale i vedkommende arbeid. Avviket kan enten bestå i at arbeidstakeren har utført oppgaver som ligger utenfor rammene for arbeidet, eller i at ordinært arbeid har blitt gjennomført på en uvanlig måte, men avviket må uansett ha medført en usedvanlig påkjenning eller belastning. (...) Det sentrale spørsmål er om oppgaven er en del av vedkommendes normale arbeidsoppgaver, slik at det derfor ikke lå noe ekstraordinært i at oppgaven ble utført."

Det fremgår av dokumentasjonen i saken at forsikrede utførte en vanlig arbeidsoppgave da han skadet seg. Ut fra dette kan nemnda heller ikke se at forsikrede har sannsynliggjort at han var utsatt for en arbeidsulykke etter det avdempede ulykkesbegrepet.

Spørsmålet blir da om hendelsen omfattes av yfl. § 11 første ledd bokstav c. Etter denne bestemmelsen skal yrkesskadeforsikringen dekke "annen skade ..., dersom denne skyldes påvirkning fra skadelige ... arbeidsprosesser".

Spørsmålet om skaden skyldes en skadelig arbeidsprosess må i henhold til praksis vurderes konkret i hver enkelt sak. Sentrale momenter er om arbeidsoppgavene som ble utført, er en del av forsikredes vanlige arbeidsoppgaver, om de medførte en særlig risiko for skade, om forsikrede hadde handlingsalternativer, om det skjedde et løft som var spesielt tungt, om skadelidte arbeidet under press og om hendelsen ligger nær det som omfattes av bokstav a. Det må samtidig tas hensyn til at bestemmelsen i bokstav c ikke har noe vidt anvendelsesområde, men er en sikkerhetsventil for tilfeller som ligger nær opp til hva som dekkes etter bokstav a og b, jf. Rt-2011-368 avsnitt 45.

Nemnda finner etter en konkret vurdering at hendelsen ikke kan anses som en arbeidsulykke etter yfl. § 11 første ledd bokstav c. Forsikrede ble skadet da han utførte en vanlig arbeidsoppgave uten at det skjedde noe uvanlig, og arbeidssituasjonen som er beskrevet kan ikke sies å ha vært risikofylt. Dette følger blant annet av forsikredes forklaring 8.12.21.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Barbro Paulen (selskapsrepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).